

činí. S opačným náhledem nižších stolic, že totiž sestra a švagr nespádají pod pojem »rodiny« ve smyslu zákona požadovacího, nelze proto souhlasiti.

Čís. 730.

Ustanovení § 527, odstavec druhý, c. ř. s., platí i v řízení exekučním.

(Rozh. ze dne 26. října 1920, R II 335/20.)

V řízení exekučním zrušil rekursní soud usnesení prvního soudu a přikázal mu, by, proveda se stranami ústní jednání, vydal nové rozhodnutí.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.

Důvody:

Napadené usnesení zrušilo usnesení soudu prvního s příkazem, by tento po provedení ústního jednání se stranami vydal nové rozhodnutí. Jest tu tedy případ uvedený v druhém odstavci § 527 c. ř. s., jenž dle § 78 ex. ř. platí i pro řízení exekuční, kde rozhodnutí soudu rekursního lze odpořovat pouze tehdy, když v rozhodnutí tom se stanoví, že teprve po vyjití jeho v moc práva jest přikročiti k výkonu příkazu uděleného první stolicí. Této výhrady však usnesení rekursního soudu neobsahuje, a jest proto dovolací rekurs nepřipustným.

Čís. 731.

Vyžádati si vyjádření stran a soudu, jenž po zákonu byl by příslušným, jest při delegaci dle § 31 j. n. závazným.

(Rozh. ze dne 26. října 1920, R II 337/20.)

Žalobkyně domáhala se na vrchním zemském soudě, by z důvodu vhodnosti delegován byl ku projednání sporu jiný soud nežli původně dovolaný okresní soud v R. Vrchní zemský soud bez dalšího návrh zamítl, neshledav žádost věcně opodstatněnou.

Nejvyšší soud usnesení to zrušil a uložil vrchnímu zemskému soudu, by, vyžádaje si od okresního soudu v R. a od sporných stran vyjádření o návrhu delegačním, o něm znovu rozhodl.

Důvody:

Dle § 31 poslední odstavec j. n. jest si před vyřízením návrhu na delegaci jiného soudu ku provedení sporné věci vyžádati od soudu po zákonu příslušného a od stran vyjádření sloužící k objasnění věci. Ze znění zákona (argum. slovo »jest si vyžádati« v něm. textu »sind abzufordern«) jde na jevo, že vyžádání těchto vyjádření jest závazné, že tedy aniž by bylo ponecháno volnému uvážení soudu, o delegaci rozhodujícího, uznává-li vyjádření ta potřebnými, se tak vždy státi musí. Správnost toho,

co uvedeno, vysvítá také ze společné zprávy stálého výboru sněmovny a stálé komise panské sněmovny, v níž se odůvodňuje nynější znění zákona oproti předloze, v níž místo slova »sind« stálo slovo: »können«. Vrchní soud zemský však nešetřil tohoto předpisu a vydal své usnesení, aniž vyžádal si vyjádření jak v § 31 poslední odstavce j. n. nařízeno.

Čís. 732.

Z toho, že banka vyplatila akkreditovanou kupní cenu, ač předložený nákladní list nebyl označen jako duplikát, neplyne ještě její zodpovědnost za to, že vyplatila peníze na padělek nákladního listu.

(Rozh. ze dne 26. října 1920, Rv II 217/20.)

Žalující firma koupila prostřednictvím Alfreda K-a zboží s tím ujednáním, že zboží bude dodáno, jakmile bude složen u žalované banky akkreditiv, znějící na jméno Alfreda K-a, a splatný proti předložení duplikátu nákladních listů na zakoupené zboží. Žalující dle úmluvy akkreditovala u žalované banky kupní cenu, již pak banka vyplatila Alfredu K-ovi proti předložení dvou nákladních listů, jež však nebyly označeny jako »duplikát«. Později se zjistilo, že žalobkyně stala se obětí podvodu Alfréda K-a a že žádné zboží odesláno nebylo. Žalobkyně domáhala se na žalované náhrady škody, ježto vyplatila peníze proti příkazu. Procesní soud první stolice žalobě vyhověl. Důvody: Otázku, zda jest označení nákladního listu jako »duplikát« podstatnou náležitostí, jest zodpověděti kladně. Podle § 61 odstavec pátý žel. dopr. ř. jest dráha povinna, by k žádosti odesílatele potvrdila příjem zásilky na duplikátě nákladního listu, jí zároveň s nákladním listem předloženém, a jest duplikát nákladního listu označiti jako duplikát. Vystavení duplikátu jest na nákladním listu razítkem potvrditi. Toto zákonné ustanovení má nejen ten význam, že může odesílatel za dopravy jinak se zbožím disponovati, nýbrž proti předložení duplikátu nákladního listu kupní cenu za zboží ihned po odevzdání zboží dráze a potvrzení dráhou na duplikátě u banky, u níž má kupitel akkreditiv, vyzvednouti. V takovém případě tvoří duplikát nákladního listu důkaz jak pro příjemce kupní ceny, tak i pro vyplácející bankovní ústav. Zákon výslovně vyžaduje, aby listina ta byla označena jako »duplikát«. V tomto případě bylo také výslovně ujednáno, že se kupní cena má vyplácet proti »duplikátu« nákladních listů, a má tedy duplikát pro vyplácející banku vlastnost cenného papíru. Postrádá-li tedy listina označení jako duplikát, neodpovídá zákonnému předpisu a nelze ji proto považovati za listinu, tvořící důkaz o tom, že úmluvě bylo vyhověno. Byla-li tedy — jako tomu jest v tomto případě — tato listina (nákladní list) padělána a vyplatila-li banka peníze přes to, že nebyl nákladní list označen jako »duplikát«, zavinila banka, nezachovavši zákonných předpisů, výplatu akkreditovaných peněz a jest povinna obnos vyplacený nahraditi. Na tom ničeho nemění se tím, že v praxi se neběře dle posudku znalců z oboru bankovníctví na to žádného ohledu, zda označení jako duplikát na nákladním listu jest připsáno čili nic, ba, že banky dokonce veškeru zodpovědnost ohledně pravosti a platnosti nákladních listů odepírají a to, i když to stranám sdělí. Neboť obchodní zvyklost nemůže zá-